

Dziennik Urzędowy L 43

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
19 lutego 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 140/2008 z dnia 19 listopada 2007 r. w sprawie procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, oraz procedur dotyczących stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 141/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 142/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 129/2008 ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonego bez dalszego przetwarzania 7

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/127/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie tymczasowego stosowania protokołu 8 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych 9

Porozumienie w formie wymiany listów w sprawie tymczasowego stosowania protokołu 8 do układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych	11
--	----

2008/128/WE:

★ Decyzja nr 1/2008 Komitetu Tymczasowego WE-Czarnogóra z dnia 22 stycznia 2008 r. w sprawie jego regulaminu, w tym zakresu uprawnień i struktury podkomitetów WE-Czarnogóra	16
--	----

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

★ Wspólne działanie Rady 2008/129/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM)	19
★ Wspólne działanie Rady 2008/130/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie	22
★ Wspólne działanie Rady 2008/131/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie	26
★ Wspólne działanie Rady 2008/132/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie południowego Kaukazu	30
★ Wspólne działanie Rady 2008/133/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. bliskowschodniego procesu pokojowego	34
★ Decyzja Rady 2008/134/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. wdrażająca wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich	38
★ Wspólne stanowisko Rady 2008/135/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe	39

Sprostowania

★ Sprostowanie do decyzji 2007/792/WE przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 26 listopada 2007 r. zmieniającej decyzję nr 2005/446/WE ustalającą ostateczny termin przyznawania środków z 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) (Dz.U. L 320 z 6.12.2007)	40
--	----

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 140/2008

z dnia 19 listopada 2007 r.

w sprawie procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, oraz procedur dotyczących stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony (zwany dalej „Układem”) został podpisany dnia 15 października 2007 r. Trwa proces jego ratyfikacji.
- (2) W dniu 15 października 2007 r. Rada zawarła Umowę przejściową dotyczącą handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową przejściową”), która przewiduje wcześniejsze wejście w życie postanowień Układu dotyczących handlu i kwestii związanych z handlem. Umowa przejściowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomią się wzajemnie o zakończeniu odpowiednich procedur zatwierdzenia.
- (3) Konieczne jest określenie procedur dotyczących stosowania niektórych postanowień Umowy przejściowej. Ponieważ przepisy dotyczące handlu i kwestii związanych z handlem, zawarte w obu przedmiotowych aktach, są w znacznym stopniu takie same, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie również do wdrażania Układu po jego wejściu w życie.
- (4) Układ oraz Umowa przejściowa stanowią, że produkty rybołówstwa pochodzące z Czarnogóry mogą być impor-

towne do Wspólnoty przy zastosowaniu obniżonych stawek celnych w granicach określonych kontyngentów taryfowych. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów regulujących zarządzanie tymi kontyngentami.

- (5) W razie konieczności wprowadzenia środków ochrony handlu powinno się je przyjąć zgodnie z ogólnymi przepisami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu⁽¹⁾, rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. ustanawiającym wspólne reguły wywozu⁽²⁾, rozporządzeniu Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽³⁾ lub, w odpowiednich przypadkach, w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽⁴⁾.
- (6) W przypadku gdy państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje o ewentualnych nadużyciach finansowych lub braku współpracy administracyjnej, zastosowanie mają odpowiednie przepisy wspólnotowe, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2200/2004 (Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 27.12.1969, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3918/91 (Dz.U. L 372 z 31.12.1991, str. 31).

⁽³⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

- (7) We wdrażaniu odpowiednich przepisów rozporządzenia Komisję powinien wspierać Komitet Kodeksu Celnego, ustanowiony na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾.
- (8) Środki konieczne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny być przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa procedury dotyczące przyjęcia szczegółowych przepisów w sprawie wdrażania pewnych postanowień Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”) oraz pewnych postanowień Umowy przejściowej dotyczącej handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową przejściową”).

Artykuł 2

Koncesje na ryby i produkty rybołówstwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania art. 14 Umowy przejściowej oraz art. 29 Układu dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz ryb i produktów rybołówstwa zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.

Artykuł 3

Obniżki stawek celnych

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 preferencyjne stawki celne zaokrąglą się w dół do pierwszego miejsca po przecinku.
2. W przypadku gdy wynikiem obliczeń preferencyjnej stawki celnej zgodnie z ust. 1 jest jedna z poniższych wartości, za preferencyjną stawkę uznaje się pełne zwolnienie z cła:
 - a) 1 % lub mniej w przypadku ceł *ad valorem*; lub
 - b) 1 EUR lub mniej w przypadku stawki kwotowej cła specyficznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, konieczne w związku ze zmianą kodów Nomenklatury Scalonej i podpodziałów TARIC lub zawarcia między Wspólnotą a Republiką Czarnogóry nowych albo zmienionych umów, protokołów, wymiany listów lub innych aktów, przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.

Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

Bez uszczerbku dla art. 7, w przypadku gdy Wspólnota musi zastosować środek, o którym mowa w art. 26 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 41 Układu, przyjmuje go zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 3285/94, chyba że art. 26 Umowy przejściowej i następnie art. 41 Układu stanowi inaczej.

Artykuł 6

Klauzula o niedoborach

Bez uszczerbku dla art. 7, w przypadku gdy Wspólnota musi zastosować środek, o którym mowa w art. 27 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 42 Układu, przyjmuje go zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2603/69.

Artykuł 7

Wyjątkowe i poważne okoliczności

W przypadku wystąpienia wyjątkowych i poważnych okoliczności w rozumieniu art. 26 ust. 5 lit. b) i art. 27 ust. 4 Umowy przejściowej oraz następnie art. 41 ust. 5 lit. b) i art. 42 ust. 4 Układu, Komisja może bezzwłocznie zastosować środki, o których mowa w art. 26 i 27 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 41 i 42 Układu.

W przypadku gdy Komisja otrzyma wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania tego wniosku.

Komisja powiadamia Radę o swojej decyzji.

Każde państwo członkowskie może przekazać decyzję Komisji do Rady najpóźniej w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia o decyzji.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie dwóch miesięcy.

Artykuł 8

Klauzula ochronna dotycząca produktów rolnych i produktów rybołówstwa

1. Niezależnie od procedur, o których mowa w art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy Wspólnota musi zastosować w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa środek ochronny, o którym mowa w art. 26 Umowy przejściowej i następnie w art. 41 Układu, Komisja podejmuje decyzję w sprawie koniecznych środków na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zastosowawszy – w odpowiednich przypadkach – procedurę przekazania sprawy przewidzianą w art. 26 Umowy przejściowej i następnie w art. 41 Układu.

W przypadku gdy Komisja otrzyma wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w terminie:

- a) trzech dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, w przypadku gdy nie ma zastosowania procedura przekazania określona w art. 26 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 41 Układu; lub
- b) trzech dni roboczych po upływie trzydziestodniowego okresu, o którym mowa w art. 26 ust. 5 lit. a) Umowy przejściowej oraz następnie w art. 41 ust. 5 lit. a) Układu, jeśli zastosowanie ma procedura przekazania określona w art. 26 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 41 Układu.

Komisja powiadamia Radę o swojej decyzji odnośnie do środków.

2. Środki, o których zdecydowała Komisja zgodnie z ust. 1, mogą zostać przekazane Radzie przez każde państwo członkowskie w terminie trzech dni roboczych od daty, z którą zostały zgłoszone. Rada zbiera się bezzwłocznie. Rada może kwalifikowaną większością głosów zmienić lub uchylić przedmiotowe środki w terminie jednego miesiąca od daty, z którą zostały przekazane do Rady.

Artykuł 9

Dumping i subsydia

W przypadku praktyk uzasadniających zastosowanie przez Wspólnotę środków, o których mowa w art. 25 ust. 2 Umowy przejściowej i następnie w art. 40 ust. 2 Układu, decyzję w sprawie wprowadzenia środków antidumpingowych lub wyrównawczych przyjmuje się zgodnie z przepisami, odpowiednio, rozporządzenia (WE) nr 384/96 i/lub rozporządzenia (WE) nr 2026/97.

Artykuł 10

Konkurencja

1. W przypadku praktyk, które mogą uzasadniać zastosowanie przez Komisję środków określonych w art. 38 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 73 Układu, Komisja, po zbadaniu sprawy z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, podejmuje decyzję, czy taka praktyka jest zgodna z ich postanowieniami.

Środki określone w art. 38 ust. 10 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 73 ust. 10 Układu są przyjmowane w przypadkach pomocy zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2026/97 oraz w innych przypadkach zgodnie z procedurą określoną w art. 133 Traktatu.

2. W przypadku praktyk, które mogą uzasadniać zastosowanie przez Republikę Czarnogóry wobec Wspólnoty środków określonych w art. 38 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 73 Układu, Komisja po zbadaniu sprawy podejmuje decyzję, czy taka praktyka jest zgodna z zasadami określonymi w Umowie przejściowej oraz następnie w Układzie. W razie konieczności Komisja podejmuje stosowne decyzje na podstawie kryteriów wynikających z zastosowania art. 81, 82 i 87 Traktatu.

Artykuł 11

Nadużycia finansowe lub brak współpracy administracyjnej

W przypadku stwierdzenia przez Komisję na podstawie informacji dostarczonych przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy, że warunki określone w art. 31 Umowy przejściowej oraz następnie w art. 46 Układu zostały spełnione, Komisja podejmuje niezwłocznie następujące działania:

- a) informuje Radę; oraz
- b) zawiadamia Komitet Tymczasowy oraz następnie Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia o swoich wnioskach, przekazując równocześnie obiektywne informacje, a także rozpoczyna konsultacje w ramach Komitetu Tymczasowego oraz Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Wszystkie publikacje na mocy art. 31 ust. 5 Umowy przejściowej oraz następnie na mocy art. 46 ust. 5 Układu są dokonywane przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komisja może zdecydować zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w ust. 12 ust. 3, o tymczasowym zawieszeniu zastosowanego preferencyjnego traktowania danych produktów, zgodnie z art. 31 ust. 4 Umowy przejściowej i następnie art. 46 ust. 4 Układu.

Artykuł 12**Komitet**

1. Komisję wspiera Komitet Kodeksu Celnego, ustanowiony na mocy art. 248a rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE.

Artykuł 13**Powiadamianie**

Komisja, działając w imieniu Wspólnoty, odpowiada za powiadamianie Komitetu Tymczasowego, a następnie Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia, zgodnie z wymogami określonymi, odpowiednio, w Umowie przejściowej lub w Układzie.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 listopada 2007 r.

W imieniu Rady

L. AMADO

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 141/2008**z dnia 18 lutego 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lutego 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 18 lutego 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	48,4
	TN	129,8
	TR	93,9
	ZZ	79,9
0707 00 05	EG	267,4
	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	127,0
	ZZ	182,2
0709 90 70	MA	46,8
	TR	129,8
	ZA	71,0
	ZZ	82,5
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,6
	IL	51,1
	MA	61,0
	TN	47,8
	TR	72,2
	ZZ	56,5
0805 20 10	IL	111,6
	MA	110,1
	ZZ	110,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	82,6
	JM	114,0
	MA	121,4
	PK	79,8
	TR	73,5
	ZZ	85,1
0805 50 10	EG	91,5
	IL	129,1
	MA	86,9
	TR	114,1
	ZZ	105,4
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	96,6
	MK	39,4
	US	114,0
	ZZ	86,9
0808 20 50	AR	91,5
	CN	88,4
	US	123,6
	ZA	95,9
	ZZ	99,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 142/2008**z dnia 18 lutego 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 129/2008 ustalające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonego bez dalszego przetwarzania**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje wywozowe do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustalono od dnia 15 lutego 2008 r. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 129/2008 ⁽²⁾.
- (2) W świetle dodatkowych informacji uzyskanych przez Komisję, związanych w szczególności ze zmianą

stosunku cen na rynku wewnętrznym do cen na rynku światowym, należy dostosować obowiązujące obecnie refundacje wywozowe.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 129/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 129/2008 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lutego 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 41 z 15.2.2008, str. 3.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 19 lutego 2008 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	26,52 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	24,09 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	26,52 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	24,09 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2883
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	28,83
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	26,20
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	26,20
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2883

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

⁽¹⁾ Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 13 listopada 2007 r.

w sprawie tymczasowego stosowania protokołu 8 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych

(2008/127/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 310 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdania pierwsze i drugie,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, (zwany dalej „Układem”) został podpisany dnia 15 października 2007 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w terminie późniejszym.
- (2) Protokół 8 do Układu przejmuje, co do istoty i w odniesieniu do Czarnogóry, treść umowy ramowej między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą ustanawiającej ogólne zasady udziału Serbii i Czarnogóry w programach wspólnotowych⁽¹⁾, którą Rada zawarła na mocy decyzji 2005/527/WE⁽²⁾.

- (3) W związku z uzyskaniem niezależności przez Czarnogórę umowa ramowa nie ma już zastosowania wobec tego kraju. Czarnogóra powinna jednak nadal mieć możliwość uczestniczenia w programach wspólnotowych, podobnie jak wszystkie inne państwa Bałkanów Zachodnich.

- (4) Konieczne jest w związku z tym zapewnienie tymczasowego stosowania protokołu 8 do Układu, w oczekiwaniu na zakończenie procedur wymaganych do wejścia w życie Układu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą a Republiką Czarnogóry dotyczące tymczasowego stosowania protokołu 8 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych.

Tekst porozumienia w formie wymiany listów jest dołączony do niniejszej decyzji, łącznie z tekstem protokołu 8.

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 22.7.2005, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 22.7.2005, str. 84.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumienia w formie wymiany listów, aby stało się wiążące dla Wspólnoty.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów w sprawie tymczasowego stosowania protokołu 8 do układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych

A. List Wspólnoty

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt nawiązać do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, podpisanego w dniu 15 października 2007 r., a w szczególności do protokołu 8 do wspomnianego układu w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych.

W oczekiwaniu na wejście w życie wspomnianego układu o stabilizacji i stowarzyszeniu mam zaszczyt zaproponować, aby Wspólnota Europejska oraz Republika Czarnogóry stosowały tymczasowo, od dnia dzisiejszego, protokół 8 w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych.

W oczekiwaniu na wejście w życie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu mam zaszczyt zaproponować, aby przegląd wdrożenia protokołu 8, w drodze odstępstwa od postanowień art. 8 tego protokołu, dokonały Umawiające się Strony.

Jeżeli powyższa propozycja jest możliwa do zaakceptowania przez Republikę Czarnogóry, niniejszy list wraz z Pańskim potwierdzeniem będą stanowić porozumienie między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry.

Z wyrazami szacunku

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje
Kelt Brüsszelben,
Maghmula fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
Încheiat la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den
Sačinjeno u Briselu

15 -11- 2007

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen
Za Evropsku Zajednicu

ZAŁĄCZNIK

PROTOKÓŁ 8

W SPRAWIE OGÓLNYCH ZASAD UCZESTNICTWA CZARNOGÓRY W PROGRAMACH WSPÓLNOTOWYCH*Artykuł 1*

Czarnogóra może uczestniczyć w następujących programach wspólnotowych:

- a) programach wymienionych w załączniku do Umowy ramowej między Wspólnotą Europejską a Serbią i Czarnogórą w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Serbii i Czarnogóry w programach wspólnotowych ⁽¹⁾;
- b) programach ustanowionych lub wznowionych po 27 lipca 2005 r., które zawierają klauzulę otwarcia przewidującą udział Czarnogóry.

Artykuł 2

Czarnogóra wnosi wkład finansowy do ogólnego budżetu Unii Europejskiej odpowiadający poszczególnym programom, w których uczestniczy.

Artykuł 3

Przedstawiciele Czarnogóry mają prawo uczestniczyć, w zakresie punktów, które dotyczą Czarnogóry, w charakterze obserwatorów, w posiedzeniach komitetów zarządczych odpowiedzialnych za monitorowanie programów, do których Czarnogóra wnosi wkład finansowy.

Artykuł 4

Wobec projektów i inicjatyw zgłaszanych przez przedstawicieli Czarnogóry stosuje się, o ile to możliwe, takie same warunki, zasady i procedury właściwe dla danych programów jak wobec państw członkowskich.

Artykuł 5

Konkretne warunki uczestnictwa Czarnogóry w każdym z poszczególnych programów, w szczególności wysokość jej wkładu finansowego, zostaną ustalone w drodze porozumienia w formie protokołu ustaleń między Komisją Europejską, występującą w imieniu Wspólnoty, a Czarnogórą.

Jeśli Czarnogóra będzie ubiegać się o pomoc zewnętrzną na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1085/2006 z 17 lipca 2006 r. ustanawiającego instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) ⁽²⁾ lub podobnego rozporządzenia, które może zostać przyjęte w przyszłości i będzie przewidywać wspólnotowe wsparcie dla Czarnogóry, warunki określające sposób wykorzystania takiego wsparcia przez Czarnogórę zostaną ustalone w porozumieniu finansowym.

Artykuł 6

Protokół ustaleń musi przewidywać, zgodnie ze wspólnotowym rozporządzeniem finansowym, że kontrola finansowa lub audyty będą prowadzone przez Komisję Europejską, Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich lub z ich upoważnienia.

Ustalone zostaną szczegółowe zasady dotyczące kontroli finansowej i audytu, środków administracyjnych, sankcji i zwrotu, umożliwiające Komisji Europejskiej, Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Trybunałowi Obrachunkowemu Wspólnot Europejskich uzyskanie uprawnień odpowiadających ich uprawnieniom względem beneficjentów lub podwykonawców mających siedzibę we Wspólnocie.

Artykuł 7

Nie później niż trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego porozumienia i następnie co trzy lata, Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może dokonać przeglądu wdrożenia niniejszego protokołu w oparciu o rzeczywisty udział Czarnogóry w jednym lub większej liczbie programów wspólnotowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 22.7.2005, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 82.

B. *List Republiki Czarnogóry*

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt potwierdzić, że otrzymałem Pańskie pismo opatrzone dzisiejszą datą o następującej treści:

„Mam zaszczyt nawiązać do układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, podpisanego w dniu 15 października 2007 r., a w szczególności do protokołu 8 do wspomnianego układu w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych.

W oczekiwaniu na wejście w życie wspomnianego układu o stabilizacji i stowarzyszeniu mam zaszczyt zaproponować, aby Wspólnota Europejska oraz Republika Czarnogóry zastosowały tymczasowo, od dnia dzisiejszego, protokół 8 w sprawie ogólnych zasad uczestnictwa Czarnogóry w programach wspólnotowych.

W oczekiwaniu na wejście w życie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu mam zaszczyt zaproponować, aby przegląd wdrożenia protokołu 8, w drodze odstępstwa od postanowień art. 8 tego protokołu, dokonały Umawiające się Strony.

Jeżeli powyższa propozycja jest możliwa do zaakceptowania przez Republikę Czarnogóry, niniejszy list wraz z Pańskim potwierdzeniem będą stanowić porozumienie między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry”.

Potwierdzam zgodę Republiki Czarnogóry propozycję sformułowaną w Pańskim liście.

Z wyrazami szacunku

W imieniu Republiki Czarnogóry

Sačinjeno u Briselu
Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselē,
Priimta Briuselyje
Kelt Brüsszelben,
Magħmula fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli, dnia
Feito em Bruxelas,
Încheiat la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

15 -11- 2007

Za Republiku Crnu Goru
За Република Черна гора
Por la República de Montenegro
Za Republiku Černá Hora
For Republikken Montenegro
Für die Republik Montenegro
Montenegro Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Μαυροβουνίου
For the Republic of Montenegro
Pour la République du Monténégro
Per la Repubblica del Montenegro
Melnkalnes Republikas vārdā
Juodkalnijos Respublikos vardu
A Montegrói Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika tal-Montenegro
Voor de Republiek Montenegro
W imieniu Republiki Czarnogóry
Pela República do Montenegro
Pentru Republica Muntenegru
Za Čiernohorskú republiku
Za Republika Črna gora
Montenegron tasavallan puolesta
För Republiken Montenegro

DECYZJA NR 1/2008 KOMITETU TYMCZASOWEGO WE-CZARNOGÓRA**z dnia 22 stycznia 2008 r.****w sprawie jego regulaminu, w tym zakresu uprawnień i struktury podkomitetów WE-Czarnogóra**

(2008/128/WE)

KOMITET TYMCZASOWY WE-CZARNOGÓRA,

uwzględniając Umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwaną dalej „umową przejściową”), podpisaną dnia 15 października 2007 r., w szczególności jej art. 44,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Przewodnictwo**

Komitetowi Tymczasowemu przewodniczą, rotacyjnie przez okres dwunastu miesięcy, przedstawiciel Komisji Wspólnot Europejskich (zwanej dalej „Komisją Europejską”) w imieniu Wspólnoty Europejskiej (zwanej dalej „Wspólnotą”), oraz przedstawiciel rządu Czarnogóry. Jednakże pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Komitetu Tymczasowego, a kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 2**Posiedzenia**

Posiedzenia Komitetu Tymczasowego odbywają się regularnie raz do roku w Brukseli lub w Podgoricy, zależnie od uzgodnień przyjętych przez obie Strony. Jeżeli obie Strony wyrażają na to zgodę, możliwe jest zwoływanie specjalnych posiedzeń Komitetu Tymczasowego na wniosek jednej ze stron.

Posiedzenia zwołuje przewodniczący.

Posiedzenia Komitetu Tymczasowego są niejawne, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 3**Delegacje**

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący jest informowany o planowanym składzie delegacji każdej ze stron.

W posiedzeniach Komitetu Tymczasowego w roli obserwatora może uczestniczyć przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) w przypadku planowanego poruszania kwestii dotyczących tego banku.

Komitet Tymczasowy może wzywać inne osoby, niebędące członkami, do uczestnictwa w posiedzeniach w celu uzyskania informacji dotyczących poszczególnych kwestii.

Państwa członkowskie Wspólnoty są informowane o posiedzeniach Komitetu Tymczasowego.

Artykuł 4**Sekretariat**

Urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik rządu Czarnogóry pełnią wspólnie funkcję sekretarzy Komitetu Tymczasowego.

Artykuł 5**Korespondencja**

Wszelka korespondencja skierowana do przewodniczącego Komitetu Tymczasowego oraz wszelka korespondencja pochodząca od przewodniczącego przekazywana jest do obojgu sekretarzy. Obojdwaj sekretarze zapewniają, w stosownych przypadkach, przekazanie korespondencji swoim odpowiednim przedstawicielom w Komitecie Tymczasowym.

Artykuł 6**Porządek obrad**

1. Przewodniczący i sekretarze ustanawiają tymczasowy porządek obrad każdego posiedzenia nie później niż 15 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia.

Tymczasowy porządek obrad obejmuje pozycje, o których wprowadzenie sekretarze zostali poproszeni we wniosku złożonym nie później niż na 21 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia, z zastrzeżeniem, że do tymczasowego porządku dziennego nie są wpisywane te pozycje, w odniesieniu do których do dnia przedstawienia tymczasowego porządku obrad sekretarze nie otrzymali dokumentacji towarzyszącej.

Komitet Tymczasowy przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Jeżeli Strony wyrażają na to zgodę, w porządku obrad można umieścić punkty nie znajdujące się wcześniej w porządku tymczasowym.

2. W porozumieniu ze Stronami przewodniczący może skrócić terminy określone w ust. 1, gdy wymaga tego szczególnie przypadek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 28.12.2007, s. 2.

Artykuł 7**Protokół**

Strona będąca gospodarzem posiedzenia sporządza projekt protokołu z każdego posiedzenia Komitetu Tymczasowego. W protokole wskazuje się podjęte decyzje i zalecenia oraz przyjęte wnioski. W terminie dwóch miesięcy następujących po posiedzeniu projekt protokołu przekazywany jest Komitetowi Tymczasowemu do zatwierdzenia. Po zatwierdzeniu protokół podpisuje przewodniczący i obaj sekretarze, a każda ze stron otrzymuje i składa do akt po jego jednym oryginalnym egzemplarzu. Każdy z adresatów określonych w art. 5 otrzymuje egzemplarz protokołu.

Artykuł 8**Obrady**

Komitet Tymczasowy przyjmuje swoje decyzje i formułuje zalecenia w drodze wzajemnego porozumienia Stron.

W okresie między posiedzeniami Komitet Tymczasowy może podejmować decyzje lub wystosowywać zalecenia w drodze procedury pisemnej, jeżeli tak uzgodnią Strony.

Decyzje i zalecenia Komitetu Tymczasowego w rozumieniu art. 45 Umowy przejściowej noszą odpowiednio nazwy „decyzja” i „zalecenie”, po których następuje numer seryjny, data ich przyjęcia oraz streszczenie tematu.

Decyzje i zalecenia Komitetu Tymczasowego podpisuje przewodniczący, a poświadczają je swoimi podpisami także obydwaj sekretarze.

Strony publikują decyzje podjęte przez Komitet Tymczasowy w swoich odpowiednich publikacjach urzędowych. Każda ze Stron może podjąć decyzję o publikacji wszelkich innych aktów przyjętych przez Komitet Tymczasowy.

Artykuł 9**Języki**

Językami urzędowymi Komitetu Tymczasowego są języki urzędowe obydwu Stron.

Komitet Tymczasowy prowadzi posiedzenia w oparciu o dokumentację sporządzoną w tych językach, chyba że zostanie podjęta inna decyzja.

Artykuł 10**Koszty**

Wspólnota i Czarnogóra pokrywają wydatki, które ponoszą w związku z uczestnictwem w posiedzeniach Komitetu Tymczasowego i podkomitetów, zarówno w odniesieniu do wydatków personalnych, kosztów podróży i diet, jak i wydatków pocztowych i telekomunikacyjnych.

Wydatki związane z tłumaczeniami ustnymi posiedzeń, tłumaczeniem i powielaniem dokumentów oraz wszelkie inne wydatki związane z praktyczną stroną organizacji posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzeń.

Artykuł 11**Podkomitety**

Zakres uprawnień i strukturę podkomitetów ustanowionych w celu wspierania Komitetu Tymczasowego w wykonywaniu jego obowiązków określa się w załączniku.

W skład podkomitetów będą wchodzić przedstawiciele obu Stron. Przewodniczą im rotacyjnie obie Strony zgodnie z art. 1.

Działania podkomitetów podlegają Komitetowi Tymczasowemu, któremu podkomitety składają sprawozdanie po każdym ze swoich posiedzeń. Podkomitety nie podejmują decyzji, mogą jednak wydawać zalecenia dla Komitetu Tymczasowego.

Komitet Tymczasowy może podjąć decyzję o rozwiązaniu istniejącego podkomitetu, zmianie zakresu jego uprawnień lub powołaniu nowych podkomitetów w celu wspierania go w wykonywaniu jego obowiązków.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2008 r.

W imieniu Komitetu Tymczasowego

P. MIREL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ZAKRES UPRAWNIEŃ I STRUKTURA PODKOMITETÓW WE-CZARNOGÓRA

1. Skład i przewodnictwo

Zgodnie z art. 11 ust. 2 regulaminu w skład podkomitetów wchodzi przedstawiciele Komisji Europejskiej i przedstawiciele rządu Czarnogóry. Przewodniczą im rotacyjnie obie Strony zgodnie z art. 1 regulaminu. Państwa członkowskie są informowane o posiedzeniach podkomitetów.

2. Sekretariat

Urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik rządu Czarnogóry pełnią wspólnie funkcję sekretarzy każdego podkomitetu.

Wszelkie komunikaty dotyczące podkomitetów są przekazywane sekretarzom właściwych podkomitetów.

3. Posiedzenia

Podkomitety odbywają posiedzenia regularnie raz do roku, a także kiedy tylko wymagają tego okoliczności, za porozumieniem obydwu Stron. Każde posiedzenie danego podkomitetu odbywa się w terminie i w miejscu uzgodnionym przez obie Strony.

Jeśli obie Strony wyrażą zgodę, podkomitety mogą zaprosić na swoje posiedzenia ekspertów w celu uzyskania niezbędnych szczegółowych informacji.

4. Przedmiot

Zagadnienia omawiane przez poszczególne podkomitety odpowiadają tematyce przedstawionej w ich określonej w punkcie 7 strukturze. Wdrażanie umowy przejściowej i partnerstwa europejskiego, przygotowania do wdrażania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz postępy związane ze zbliżaniem, wdrażaniem i egzekwowaniem prawodawstwa ocenia się we wszystkich istotnych dziedzinach. Podkomitety badają wszelkie problemy mogące wystąpić w podlegających im obszarach oraz proponują środki umożliwiające ich rozwiązanie.

Podkomitety służą także jako fora dla dokładniejszego wyjaśniania dorobku wspólnotowego i dokonywania przeglądów postępów poczynionych przez Czarnogórę w dostosowywaniu swojego prawa do wspólnotowego dorobku prawnego, zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi w umowie przejściowej.

5. Protokół

Projekt protokołu z każdego posiedzenia podkomitetów sporządza się w terminie dwóch miesięcy od dnia posiedzenia. Po uzgodnieniu przez obie Strony egzemplarz protokołu jest przekazywany przez sekretarzy podkomitetu sekretarzowi Komitetu Tymczasowego.

6. Jawność

Posiedzenia podkomitetów są niejawne, chyba że zostanie podjęta inna decyzja.

7. Struktura podkomitetów

- 1) Podkomitet ds. Wymiany Handlowej, Przemysłu, Ceł, Podatków i Współpracy z innymi krajami kandydującymi (art. 3, 4–8, 19–33, 42 i 53 umowy przejściowej),
- 2) Podkomitet ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (art. 9, 11 ust. 2 i 3, 10, 13, 12 ust. 2, 14, 15 i 18 umowy przejściowej),
- 3) Podkomitet ds. rYnku Wewnętrznego i Konkurencji (art. 36, 37 i art. 38 wraz z Protokołem 4, 39, 40 i 41 umowy przejściowej),
- 4) Podkomitet ds. Ekonomiczno-Finansowych i ds. Danych Statystycznych (art. 35 i 38 ust. 7 lit. b) umowy przejściowej),
- 5) Podkomitet ds. Transportu (art. 34 umowy przejściowej, art. 3 lit. a) i b), art. 11 ust. 2, 3 i 5, art. 19 ust. 1 i 2, art. 21 ust. 1 i 2 lit. d) Protokołu 4 do umowy przejściowej)

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/129/WPZiB

z dnia 18 lutego 2008 r.

przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/109/WPZiB ⁽¹⁾ zmieniające i przedłużające do dnia 29 lutego 2008 r. mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM).
- (2) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2007/109/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony o kolejne dwanaście miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat pana Erwana FOUÉRÉGO jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM) zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2009 r.

Artykuł 2

Cele polityki

Podstawą mandatu SPUE jest cel polityki Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM), jakim jest przyczynianie się do umocnienia pokojowego procesu politycznego oraz pełnego wprowadzenia w życie umowy ramowej z Ohrid, co z kolei ułatwi dokonanie dalszych postępów w kierunku integracji europejskiej w ramach procesu stabilizacji i stowarzyszenia.

SPUE wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 68.

Artykuł 3

Mandat

Aby możliwa była realizacja celu polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) utrzymywanie bliskich kontaktów z rządem Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii (FYROM) oraz stronami zaangażowanymi w proces polityczny;
- b) udzielanie porad i pomocy Unii Europejskiej w procesie politycznym;
- c) zapewnianie koordynacji wysiłków podejmowanych przez społeczność międzynarodową na rzecz wprowadzenia w życie i trwałego przestrzegania postanowień umowy ramowej z 13 sierpnia 2001 r., określonych w umowie i załącznikach do niej;
- d) uważne śledzenie kwestii związanych z bezpieczeństwem i stosunkami między grupami etnicznymi oraz przekazywanie sprawozdań na ten temat, a także współpraca z właściwymi organami w tym celu;
- e) przyczynianie się do zwiększenia i umocnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM) zgodnie z polityką Unii Europejskiej dotyczącą praw człowieka i wytycznymi Unii Europejskiej w sprawie praw człowieka.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5**Finansowanie**

1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od 1 marca 2008 r. do 28 lutego 2009 r. wynosi 645 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od 1 marca 2008 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich z zastrzeżeniem, że żadne kwoty prefinansowania nie pozostają własnością Wspólnoty.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6**Powołanie i skład zespołu**

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współudziale Komisji. W skład zespołu wchodzi osoba posiadająca wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE informuje na bieżąco SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperci oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysyłani do SPUE. Zatrudniani członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

Artykuł 7**Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu**

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii Europejskiej dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący m.in. fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) dopilnowuje, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/438/WE (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, s. 24).

*Artykuł 11***Sprawozdawczość**

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawiane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

*Artykuł 12***Koordinacja**

SPUE nadzoruje ogólną koordynację polityczną ze strony UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby zrealizować cele polityczne UE. SPUE koordynuje zatem swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w odpowiednich przypadkach – z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie i dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

*Artykuł 13***Przegląd**

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie jest przed-

miotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów przed końcem czerwca 2008 roku, a także kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu do połowy listopada 2008 roku. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

*Artykuł 15***Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/130/WPZiB**z dnia 18 lutego 2008 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/87/WPZiB ⁽¹⁾ zmieniające i rozszerzające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Bośni i Hercegowinie.
- (2) W dniu 18 czerwca 2007 r. Rada przyjęła decyzję 2007/427/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie mianowania Miroslava Lajčaka SPUE w Bośni i Hercegowinie.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2007/87/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony o dwanaście miesięcy.
- (4) Wykonywanie mandatu SPUE powinno być koordynowane z Komisją, aby zapewnić spójność z pozostałymi właściwymi działaniami objętymi kompetencją Wspólnoty.
- (5) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Miroslava Lajčaka jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Bośni i Hercegowinie (BiH) zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2009 r.

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki UE w BiH. Cele te koncentrują się wokół stałego postępu we wprowadzaniu w życie Ogólnej umowy ramowej na rzecz pokoju (GFAP)

w BiH zgodnie z planem wprowadzania misji realizowanym przez Biuro Wysokiego Przedstawiciela oraz wokół postępu w procesie stabilizacji i stowarzyszenia w celu sprawienia, aby BiH była państwem stabilnym, sprawnie funkcjonującym, pokojowym i wieloetnicznym, utrzymującym przyjazne stosunki sąsiedzkie i pozostającym nieodwracalnie na drodze prowadzącej do członkostwa w UE.

Artykuł 3**Mandat**

Dla osiągnięcia celów polityki UE w BiH mandat SPUE obejmuje:

- a) doradztwo i pomoc UE w procesie politycznym;
- b) propagowanie ogólnej koordynacji politycznej UE oraz udział we wzmacnieniu wewnętrznej koordynacji i spójności działań UE w BiH, między innymi poprzez dostarczanie informacji szefom misji UE, uczestnictwo w regularnych spotkaniach lub wysyłanie na nie przedstawicieli, przewodniczenie grupie koordynującej złożonej ze wszystkich obecnych w terenie podmiotów UE w celu koordynowania aspektów wykonawczych działania UE, a także poprzez udzielanie tym podmiotom wskazówek dotyczących stosunków z władzami BiH;
- c) wspieranie ogólnej koordynacji UE oraz udzielanie na miejscu wskazówek politycznych w zakresie starań UE w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, bez uszczerbku dla wiodącej roli Misji Policyjnej Unii Europejskiej (EUPM) w koordynacji aspektów tych starań związanych z policją, a także bez uszczerbku dla wojskowej struktury dowodzenia ALTHEA (EUFOR);
- d) oferowanie dowódcy sił UE, bez uszczerbku dla wojskowej struktury dowodzenia, wskazówek politycznych dotyczących kwestii wojskowych o lokalnym wymiarze politycznym, w szczególności dotyczących delikatnych operacji, stosunków z władzami lokalnymi oraz z lokalnymi mediami;
- e) konsultacje z dowódcą sił UE przed podjęciem działań politycznych mogących mieć wpływ na sytuację w dziedzinie bezpieczeństwa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 8.2.2007, s. 35. Wspólne działanie zmienione wspólnym działaniem 2007/748/WPZiB z dnia 19 listopada 2007 r. (Dz.U. L 303 z 21.11.2007, s. 38).

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 63.

- f) zapewnianie konsekwencji i spójności działań UE wobec opinii publicznej. Rzecznik SPUE jest głównym punktem kontaktowym UE dla środków masowego przekazu w BiH w zakresie zagadnień związanych ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa/europejską polityką bezpieczeństwa i obrony (WPZiB/EPBiO);
- g) sprawowanie nadzoru nad szeregiem działań w dziedzinie praworządności i w tym kontekście, w razie potrzeby, doradzanie Sekretarzowi Generalnemu/Wysokiemu Przedstawicielowi (SG/WP) i Komisji;
- h) zapewnianie szefowi misji EUPM wskazówek politycznych dotyczących sytuacji na miejscu. SPUE i dowódca operacji cywilnej będą stosownie do potrzeb konsultować się ze sobą;
- i) wspieranie przygotowania i wykonania restrukturyzacji policji w ramach szerszego podejścia społeczności międzynarodowej oraz władz BiH do praworządności, z wykorzystaniem zapewnianej przez EUPM policyjnej technicznej wiedzy fachowej i pomocy w tym zakresie;
- j) zapewnianie wsparcia dla wzmocnionych i skuteczniejszych kontaktów wymiaru sprawiedliwości BiH w sprawach karnych z policją, prowadzonych w ścisłej współpracy z EUPM;
- k) prowadzenie konsultacji z szefem EUPM przed podjęciem działań politycznych mogących mieć wpływ na sytuację policji oraz sytuację w dziedzinie bezpieczeństwa;
- l) w razie potrzeby zapewnienie doradztwa SG/WP oraz Komisji, a także uczestnictwo w wymaganej koordynacji lokalnej, w odniesieniu do działań na mocy tytułu VI Traktatu, w tym Europolu, oraz powiązanych działań wspólnotowych;
- m) stałe udzielanie konsultacji w sprawie priorytetów dotyczących przedakcesyjnych instrumentów pomocy, mając na uwadze spójność i możliwości wspólnego działania;
- n) wspieranie – w bliskiej współpracy z Komisją – planowania mającego na celu wzmocnienie Biura SPUE w związku z zamknięciem Biura Wysokiego Przedstawiciela, w tym doradztwo w sprawie kwestii związanych z podawaniem do wiadomości publicznej informacji na temat tego przejęcia;
- o) wkład w zwiększanie i umacnianie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w BiH, zgodnie z polityką UE dotyczącą praw człowieka oraz wytycznymi UE na temat praw człowieka;
- p) włączenie właściwych organów BiH do pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii (MTKJ);
- q) doradztwo polityczne i pomoc w przeprowadzaniu reformy konstytucyjnej;
- r) zapewnianie, bez uszczerbku dla obowiązujących struktur dowodzenia, spójnego działania wszystkich instrumentów UE w teatrze działań, po to by osiągnąć cele polityczne określone przez Radę.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP).
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Wysoki Przedstawiciel

Rola SPUE nie stanowi w żaden sposób uszczerbku dla mandatu Wysokiego Przedstawiciela w BiH, w tym jego roli koordynatora działań wszelkich organizacji i agencji cywilnych określonej w GFAP oraz w wydanych następnie konkluzjach i oświadczeniach Rady Wdrażania Pokoju.

Artykuł 6

Finansowanie

1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od 1 marca 2008 r. do 28 lutego 2009 r. wynosi 2 900 000 EUR.
2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od 1 marca 2008 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich z zastrzeżeniem, że żadne kwoty prefinansowania nie pozostają własnością Wspólnoty.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 7

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współudziale Komisji. W skład zespołu wchodzi osoba posiadająca wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE informuje na bieżąco SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysyłani do SPUE. Zatrudniani członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

Artykuł 8

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 9

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 10

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/438/WE (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, s. 24).

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 11

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnienie objęcia wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) dopilnowuje, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 12

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawiane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 13**Koordinacja**

1. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w odpowiednich przypadkach – z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji. Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie i dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

2. Wspierając operacje zarządzania kryzysowego prowadzone przez UE, SPUE, wraz z pozostałymi podmiotami UE obecnymi w terenie, usprawnia dystrybucję informacji wśród przedstawicieli UE uczestniczących w teatrze działań oraz wymianę informacji między nimi w celu osiągnięcia wysokiego stopnia wspólnej świadomości sytuacji i jej oceny.

Artykuł 14**Przegląd**

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie jest przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów przed końcem czerwca 2008 roku, a także kompleksowe sprawozdanie

z wykonania mandatu do połowy listopada 2008 roku. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia odnośnie do decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 15**Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 16**Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/131/WPZiB**z dnia 18 lutego 2008 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 2

Cele polityki

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

Mandat SPUE jest oparty na celach polityki Unii Europejskiej w Afganistanie. W szczególności SPUE:

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/106/WPZiB przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie ⁽¹⁾ do 29 lutego 2008 r.

1) wnosi wkład w wykonywanie wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz porozumienia „Afghanistan Compact”, a także odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i innych odpowiednich rezolucji ONZ;

(2) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2007/106/WPZiB mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) powinien, co do zasady, zostać przedłużony o dwanaście miesięcy.

2) zachęca podmioty regionalne w Afganistanie i krajach sąsiadujących do wnoszenia pozytywnego wkładu w proces pokojowy w Afganistanie, a tym samym w konsolidację państwa afgańskiego;

(3) Francesc Vendrell poinformował Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP), że nie będzie mógł pełnić obowiązków SPUE po dniu 31 maja 2008 r. Jego mandat jako SPUE dla Afganistanu powinien zatem zostać przedłużony do dnia 31 maja 2008 r. Rada zamierza mianować nowego SPUE na pozostały okres kadencji – do 28 lutego 2009 r.

3) wspiera kluczową rolę odgrywaną przez ONZ, zwłaszcza przez Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego; oraz

(4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

4) wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie.

Artykuł 3

Mandat

Dla osiągnięcia celów polityki mandat SPUE obejmuje:

a) przekazywanie poglądów Unii Europejskiej dotyczących procesu pokojowego w oparciu o podstawowe zasady uzgodnione między Afganistanem a społecznością międzynarodową, zwłaszcza o wspólną deklarację UE i Afganistanu oraz porozumienie „Afghanistan Compact”;

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Niniejszym przedłuża się do dnia 31 maja 2008 r. mandat Francesca Vendrella jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Afganistanie.

b) nawiązywanie i utrzymywanie ścisłych kontaktów z afgańskimi instytucjami przedstawicielskimi, zwłaszcza rządem i parlamentem, i wspieranie ich. Należy również utrzymywać kontakty z innymi osobistościami politycznymi Afganistanu oraz innymi ważnymi podmiotami w kraju i poza jego granicami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 55. Wspólne działanie zmienione wspólnym działaniem 2007/732/WPZiB z dnia 13 listopada 2007 r. (Dz.U. L 295 z 14.11.2007, s. 30).

c) utrzymywanie ścisłych kontaktów z odpowiednimi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, zwłaszcza z przedstawicielami ONZ na miejscu;

d) pozostawanie w ścisłym kontakcie z krajami sąsiadującymi i innymi krajami zainteresowanymi z tego regionu, aby uwzględnić w polityce Unii Europejskiej ich poglądy na sytuację w Afganistanie i rozwój współpracy między tymi krajami a Afganistanem;

e) udzielanie informacji na temat postępów osiągniętych w realizacji celów wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz porozumienia „Afghanistan Compact”, w szczególności w takich dziedzinach, jak:

— dobre rządy i ustanawianie instytucji państwa prawnego,

— reformy sektora bezpieczeństwa, w tym ustanowienie instytucji sądowniczych oraz krajowej armii i policji,

— poszanowanie praw człowieka w odniesieniu do całej ludności afgańskiej, niezależnie od płci, pochodzenia etnicznego lub wyznania,

— poszanowanie zasad demokracji, państwa prawnego, praw osób należących do mniejszości, praw kobiet i dzieci oraz zasad prawa międzynarodowego,

— wspieranie uczestnictwa kobiet w administracji publicznej i społeczeństwie obywatelskim,

— poszanowanie zobowiązań międzynarodowych Afganistanu, w tym do współpracy w ramach międzynarodowych działań na rzecz zwalczania terroryzmu, nielegalnego handlu narkotykami i handlu ludźmi,

— ułatwianie pomocy humanitarnej oraz uporządkowanego powrotu uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych;

f) w porozumieniu z przedstawicielami państw członkowskich i Komisją, pomoc w zapewnieniu, że podejście polityczne Unii Europejskiej będzie odzwierciedlone w jej działaniach na rzecz rozwoju Afganistanu;

g) aktywne uczestnictwo wspólnie z Komisją we wspólnej radzie koordynującej i monitorującej ustanowionej w ramach porozumienia „Afghanistan Compact”;

h) doradztwo w sprawie uczestnictwa Unii Europejskiej, oraz stanowisk zajmowanych przez nią, w międzynarodowych konferencjach dotyczących Afganistanu.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP).

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od 1 marca 2008 r. do 31 maja 2008 r. wynosi 975 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od 1 marca 2008 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich z zastrzeżeniem, że żadne kwoty prefinansowania nie pozostają własnością Wspólnoty.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współudziale Komisji. W skład zespołu wchodzi osoba posiadająca wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia na bieżąco SG/WP, prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie personelu do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Ekspersi oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysyłani do SPUE. Zatrudniany personel międzynarodowy posiada obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi zależnie od przypadku. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii Europejskiej dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podej-

muje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujących fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) dopilnowuje, by wszyscy członkowie jego zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródk okresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawiane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordynacja

1. SPUE nadzoruje ogólną koordynację polityczną ze strony UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby zrealizować cele polityczne UE. SPUE koordynuje zatem swoje działania z działaniami prezydencji i Komisji, jak również – w odpowiednich przypadkach – z działaniami innych SPUE w Azji Środkowej. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwu Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/438/WE (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, s. 24).

2. Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie i dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE udziela szefowi misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGHANISTAN) wskazówek na temat lokalnej sytuacji politycznej. W miarę potrzeb SPUE i dowódca operacji cywilnej konsultują się wzajemnie. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie jest przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu przed końcem kwietnia 2008 roku.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/132/WPZiB**z dnia 18 lutego 2008 r.****zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie południowego Kaukazu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/111/WPZiB ⁽¹⁾ zmieniające i przedłużające mandat Stałego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie południowego Kaukazu.
- (2) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2007/111/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony o dwanaście miesięcy.
- (3) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat pana Petera Semneby'ego jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Południowego Kaukazu zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2009 r.

Artykuł 2**Cele polityki**

1. Mandat SPUE jest oparty na celach polityki Unii Europejskiej w odniesieniu do regionu południowego Kaukazu. Cele te obejmują:

- a) pomoc Armenii, Azerbejdżanowi i Gruzji w przeprowadzaniu reform politycznych i gospodarczych, zwłaszcza w dziedzinie praworządności, demokratyzacji, praw człowieka, dobrych rządów, rozwoju oraz zmniejszania ubóstwa;
- b) zgodnie z istniejącymi mechanizmami, zapobieganie konfliktom w regionie, przyczynianie się do pokojowego rozwiązywania konfliktów, również przez wspieranie powrotu uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych;

c) konstruktywne działania wobec zainteresowanych podmiotów dotyczące regionu;

d) zachęcanie do dalszej współpracy i wspieranie takiej współpracy między państwami tego regionu, zwłaszcza między państwami regionu południowego Kaukazu, w tym w zakresie kwestii gospodarczych, energii i transportu;

e) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii Europejskiej w regionie.

2. SPUE wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie.

Artykuł 3**Mandat**

Dla osiągnięcia celów polityki mandat SPUE obejmuje:

- a) rozwijanie kontaktów z rządami, parlamentami, instytucjami sądowymi i społeczeństwem obywatelskim w regionie;
- b) zachęcanie Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji do współpracy w zakresie zagadnień regionalnych stanowiących wspólny przedmiot zainteresowania, takich jak wspólne zagrożenia bezpieczeństwa, zwalczanie terroryzmu, nielegalnego handlu i przestępczości zorganizowanej;
- c) wkład w zapobieganie konfliktom i pomoc w stwarzaniu warunków do osiągnięcia postępu w rozstrzyganiu konfliktów, w tym przez zalecenia dotyczące działań związanych ze społeczeństwem obywatelskim i rewitalizacją terytoriów bez uszczerbku dla zobowiązań Komisji wynikających z Traktatu WE;
- d) wkład w rozstrzyganie konfliktów i ułatwianie realizacji takich rozstrzygnięć w ścisłej współpracy z Sekretarzem Generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz jego Specjalnym Przedstawicielem w Gruzji, Grupą Przyjaciół Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz Gruzji, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i jej Grupą Mińską oraz mechanizmem rozwiązywania konfliktu w Południowej Osetii;

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 75.

e) intensyfikację dialogu Unii Europejskiej z głównymi zainteresowanymi podmiotami dotyczącego tego regionu;

f) pomoc Radzie w dalszym rozwijaniu wszechstronnej polityki wobec południowego Kaukazu;

g) za pośrednictwem zespołu wspierającego:

— przekazywanie Unii Europejskiej sprawozdań oraz bieżąca ocena sytuacji na granicach;

— ułatwianie budowania zaufania między Gruzją a Federacją Rosyjską, tym samym zapewniając sprawną współpracę i kontakty ze wszystkimi właściwymi podmiotami;

— nawiązanie stosownych kontaktów w regionach dotkniętych konfliktami i umożliwienie dzięki temu zespołowi dokonania wkładu w budowę zaufania oraz ocenę kwestii związanych z granicami w tych regionach, po uzgodnieniu zakresu uprawnień z rządem Gruzji i po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami (z wyłączeniem działań terenowych w Abchazji i Osetii Południowej);

— pomoc gruzińskiej straży granicznej i innym instytucjom rządowym w Tbilisi w realizacji całościowej, zintegrowanej strategii kontroli granic;

— współpraca z gruzińskimi władzami w celu usprawnienia komunikacji między Tbilisi a granicą, w tym mentorowanie. Służyć temu będą kontakty i bliska współpraca na wszystkich szczeblach struktury dowodzenia między Tbilisi a granicą (z wyłączeniem działań terenowych w Abchazji i Osetii Południowej);

h) przyczynianie się do realizacji polityki UE dotyczącej praw człowieka oraz wytycznych UE w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP).

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od 1 marca 2008 r. do 28 lutego 2009 r. wynosi 2 800 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od 1 marca 2008 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich z zastrzeżeniem, że żadne kwoty prefinansowania nie pozostają własnością Wspólnoty.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współudziale Komisji. W skład zespołu wchodzi osoba posiadająca wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE informuje na bieżąco SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie personelu oddelegowanego przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysyłani do SPUE. Zatrudniani członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w trakcie wykorzystywania informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący m.in. fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) dopilnowuje, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/438/WE (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, s. 24).

przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednio szkolenie w zakresie bezpieczeństwa na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;

- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródk okresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordynacja

SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną ze strony UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby zrealizować cele polityczne UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w odpowiednich przypadkach – z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwu Komisji.

Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie i dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Przed końcem czerwca 2008 roku SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów, a także – do połowy listopada 2008 roku – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu. Na podstawie tych sprawozdań wspólne działanie jest oceniane przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

*Artykuł 15***Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/133/WPZiB**z dnia 18 lutego 2008 r.****zmieniające i przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. bliskowschodniego procesu pokojowego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 2

Cele polityki

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

1. Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii Europejskiej w odniesieniu do bliskowschodniego procesu pokojowego.

a także mając na uwadze, co następuje:

2. Cele te obejmują:

- (1) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/110/WPZiB ⁽¹⁾ przedłużające i zmieniające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. bliskowschodniego procesu pokojowego do dnia 29 lutego 2008 r.
- (2) W dniu 6 grudnia 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/806/WPZiB zmieniające wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) ⁽²⁾ oraz wspólne działanie 2007/807/WPZiB zmieniające wspólne działanie 2005/889/WPZiB ustanawiające Misję Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) ⁽³⁾ w celu odzwierciedlenia nowej struktury dowodzenia i kontroli operacji zarządzania kryzysowego UE zatwierdzonej przez Radę w dniu 18 czerwca 2007 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2007/110/WPZiB mandat SPUE należy zmienić i przedłużyć o dwanaście miesięcy. Mandat SPUE należy też dostosować do roli, jaką wyznaczono SPUE w odniesieniu do EUPOL COPPS i EU BAM Rafah, zgodnie z nową strukturą dowodzenia i kontroli operacji zarządzania kryzysowego UE.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

- a) osiągnięcie rozwiązania opartego na koncepcji dwóch państw, w którym Izrael i demokratyczne, samodzielne, pokojowe i suwerenne państwo palestyńskie współistnieją w bezpiecznych i uznanych granicach, utrzymując normalne stosunki ze swoimi sąsiadami zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 242 (1967), 338 (1973), 1397 (2002) i 1402 (2002) oraz zgodnie z zasadami konferencji madryckiej;
- b) rozwiązanie problemu izraelsko-syryjskiego i izraelsko-libańskiego;
- c) uczciwe rozwiązanie złożonego problemu Jerozolimy i sprawiedliwe, trwałe i uzgodnione rozwiązanie problemu uchodźców palestyńskich;
- d) dalsze działania w następstwie konferencji z Annapolis zmierzające do uzgodnienia ostatecznego statusu i utworzenia państwa palestyńskiego, obejmujące także uwypuklenie roli kwartetu jako podmiotu dbającego o przestrzeganie harmonogramu działań, zwłaszcza w zakresie bieżącego nadzorowania realizacji zobowiązań obydwu stron w ramach tego harmonogramu i zgodnie ze wszystkimi staraniami na szczeblu międzynarodowym na rzecz zaprowadzenia ogólnego pokoju arabsko-izraelskiego;
- e) ustanowienie trwałych i skutecznych rozwiązań dotyczących sił policyjnych podlegających zwierzchnictwu palestyńskiemu, zgodnie z najwyższymi standardami międzynarodowymi, we współpracy z programami rozwoju instytucjonalnego Wspólnoty Europejskiej, jak również zgodnie z innymi działaniami podejmowanymi na szczeblu międzynarodowym w obszarze bezpieczeństwa, w tym z reformą wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych;
- f) ponowne otwarcie przejść granicznych w Strefie Gazy – również przejścia w Rafah – i zapewnianie obecności strony trzeciej (jeśli zostało to uzgodnione przez obydwie strony), we współpracy ze Wspólnotą przy jej działaniach na rzecz tworzenia instytucji.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat pana Marca OTTEGO jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. bliskowschodniego procesu pokojowego zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 71.⁽²⁾ Dz.U. L 323 z 8.12.2007, s. 50.⁽³⁾ Dz.U. L 323 z 8.12.2007, s. 53.

3. Cele te oparte są na zaangażowaniu Unii Europejskiej na rzecz:

- a) współpracy ze stronami i z partnerami w społeczności międzynarodowej, zwłaszcza w ramach Kwartetu Bliskowschodniego, mającej na celu wykorzystanie wszystkich możliwości osiągnięcia pokoju i godnej przyszłości dla wszystkich ludzi w tym regionie;
- b) dalszej pomocy w przeprowadzeniu reform politycznych i administracyjnych, reform procesu wyborczego oraz reform zmierzających do osiągnięcia bezpieczeństwa w Palestynie;
- c) wnoszenia pełnego wkładu w budowanie pokoju, a także odbudowę gospodarki palestyńskiej, co stanowiłoby integralną część rozwoju regionalnego.

4. SPUE wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie, a także działania w ramach Kwartetu Bliskowschodniego.

Artykuł 3

Mandat

Aby możliwa była realizacja celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) wnoszenie przez Unię Europejską aktywnego i skutecznego wkładu w działania i inicjatywy prowadzące do ostatecznego rozstrzygnięcia konfliktu izraelsko-palestyńskiego, a także konfliktów izraelsko-syryjskiego i izraelsko-libańskiego;
- b) ułatwianie i utrzymywanie ścisłych kontaktów z wszystkimi stronami bliskowschodniego procesu pokojowego, innymi krajami tego regionu, członkami Kwartetu Bliskowschodniego i innymi właściwymi krajami, a także z ONZ i innymi właściwymi organizacjami międzynarodowymi, z myślą o współpracy we wzmacnianiu procesu pokojowego;
- c) zapewnienie stałej obecności Unii Europejskiej na miejscu i na odpowiednich forach międzynarodowych oraz wnoszenie wkładu do zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom;
- d) obserwowanie i wspieranie negocjacji pokojowych między stronami oraz, w odpowiednich przypadkach, oferowanie porad i pośrednictwa Unii Europejskiej;
- e) w odpowiedzi na prośby, przyczynianie się do wprowadzania w życie porozumień międzynarodowych osiągniętych przez strony oraz podejmowanie działań dyplomatycznych w przypadku nieprzestrzegania warunków tych porozumień;

f) zwracanie szczególnej uwagi na czynniki mające wpływ na regionalny wymiar bliskowschodniego procesu pokojowego;

g) podejmowanie konstruktywnych działań z sygnatariuszami porozumień w ramach procesu pokojowego, mających na celu wsparcie przestrzegania podstawowych zasad demokracji, w tym poszanowania praw człowieka i zasad praworządności;

h) przyczynianie się do realizacji polityki Unii Europejskiej dotyczącej praw człowieka oraz wytycznych Unii Europejskiej w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację;

i) składanie sprawozdań dotyczących możliwości interwencji Unii Europejskiej w procesie pokojowym i najlepszego sposobu realizacji jej inicjatyw oraz prowadzonych przez nią aktualnie działań związanych z bliskowschodnim procesem pokojowym, takich jak jej wkład w reformy palestyńskie, wraz z aspektami politycznymi odpowiednich przedsięwzięć Unii Europejskiej w zakresie rozwoju;

j) nadzorowanie działań obu stron związanych z realizacją mapy drogowej i z kwestiami mogącymi zaszkodzić wynikom negocjacji w sprawie stałego statusu, aby umożliwić Kwartetowi Bliskowschodniemu bardziej rzetelną ocenę wykonywania zobowiązań przez strony;

k) angażowanie się w szerzej zakrojone prace przy reformie sektora bezpieczeństwa we współpracy z Komisją Europejską i koordynatorem ds. bezpieczeństwa z USA oraz ułatwianie współpracy w kwestiach bezpieczeństwa ze wszystkimi właściwymi podmiotami;

l) przyczynianie się do lepszego zrozumienia roli Unii Europejskiej wśród podmiotów mających wpływ na opinię publiczną w regionie.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP).

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5**Finansowanie**

1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od 1 marca 2008 r. do 28 lutego 2009 r. wynosi 1 300 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od 1 marca 2008 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich z zastrzeżeniem, że żadne kwoty prefinansowania nie pozostają własnością Wspólnoty.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6**Powołanie i skład zespołu**

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym udziale Komisji. W skład zespołu wchodzi osoba posiadająca wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie ewentualnych pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysłani do SPUE. Zatrudniani członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

Artykuł 7**Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu**

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi.

Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające sytuacji w dziedzinie bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkim członków personelu bezpośrednio mu podlegającego, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu zatrudnionego poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) dopilnowuje, by wszyscy członkowie jego zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/438/WE (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, s. 24).

- d) zapewnia wdrożenie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań dotyczących wdrażania tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordynacja

1. SPUE nadzoruje ogólną koordynację polityczną ze strony UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby osiągnąć cele polityki UE. SPUE koordynuje zatem swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w odpowiednich przypadkach – z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje przedstawicielstwom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

2. Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie i dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE zapewnia szefom misji EUPOL COPPS i EU BAM Rafah wskazówki na temat lokalnej sytuacji politycznej. W miarę potrzeb SPUE oraz dowódca operacji cywilnej konsultują się wzajemnie. SPUE działa także w porozumieniu z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Przed końcem czerwca 2008 roku SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a do połowy listopada 2008 roku – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących przemierzania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

DECYZJA RADY 2008/134/WPZiB**z dnia 18 lutego 2008 r.****wdrażająca wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

okres od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2005/797/WPZiB z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 2 w związku z art. 23 ust. 2 tiret drugie Traktatu o Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 listopada 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/797/WPZiB w sprawie utworzenia na okres trzech lat Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS). Faza operacyjna EUPOL COPPS rozpoczęła się w dniu 1 stycznia 2006 roku.
- (2) W dniu 20 listopada 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/807/WPZiB ⁽²⁾ w sprawie ustanowienia ostatecznego budżetu EUPOL COPPS na rok 2007.
- (3) W dniu 6 grudnia 2007 r. Rada przyjęła decyzję 2007/808/WPZiB, ustalając, że budżet ten obejmie również wydatki związane z misją w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 29 lutego 2008 r.
- (4) Zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji 2007/808/WPZiB przed dniem 29 lutego 2008 r. Rada ma podjąć decyzję w sprawie ostatecznego budżetu EUPOL COPPS na

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z Misją Policyjną Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) w okresie od dnia 1 marca 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. wynosi 5 000 000 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 18 lutego 2008 r.

W imieniu Rady
D. RUPEL
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 76. Decyzja zmieniona decyzją 2007/808/WPZiB (Dz.U. L 323 z 8.12.2007, s. 56).

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2008/135/WPZiB
z dnia 18 lutego 2008 r.
odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 lutego 2004 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB odnawiające środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe ⁽¹⁾.
- (2) Wspólne stanowisko Rady 2007/120/WPZiB ⁽²⁾, przyjęte w dniu 19 lutego 2007 r., przedłużyło obowiązywanie wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB do dnia 20 lutego 2008 r.
- (3) Ze względu na sytuację w Zimbabwe obowiązywanie wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB powinno zostać przedłużone na okres kolejnych 12 miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Przedłuża się obowiązywanie wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB do dnia 20 lutego 2009 r.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

D. RUPEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, s. 66. Wspólne stanowisko ostatnio zmienione decyzją Rady 2007/455/WPZiB (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, s. 89).

⁽²⁾ Dz.U. L 51 z 20.2.2007, s. 25.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji 2007/792/WE przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 26 listopada 2007 r. zmieniającej decyzję nr 2005/446/WE ustalającą ostateczny termin przyznawania środków z 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 320 z dnia 6 grudnia 2007 r.)

Strona 32, artykuł – art. 2 ust. 1:

skreśla się ostatnie zdanie („W razie potrzeby termin ten można zmienić.”).
